

#VÁROS 4. OLDAL

ÉVÉRTÉKELŐ 2017

HARMADIK ALKALOMMAL TARTOTT ÉVÉRTÉKELŐT JANICZAK DÁVID. A VÁROS VEZETŐJE SZAKÍTOTT AZ ELŐZŐ KÉT ÉV HAGYOMÁNYÁVAL, ÉS IDÉN MÁS FORMÁBAN SZÁMOLT BE A NYILVÁNOSSÁGNAK AZ ELMÚLT ÉVBEN VÉGZETT MUNKA EREDMÉNYEIRŐL. EZÜTTAL EGY ÍRÓ, ÚJSÁGÍRÓ VOLT A BESZÉLGETŐPARTNERE, BALCZÓ MÁTYÁS SZEMÉLYÉBEN.

„AKI NEM TUD SEGÍTENI, AZ LEGALÁBB NE ÁRTSON, MERT NEM NEKÜNK, HANEM SZERETETT VÁROSUNKNAK ÁRT. IGYEKEZZÜNK KÖZÖSEN DOLGOZNI ÓZDÉRT!” – HANGSÚLYOZTA A POLGÁRMESTER.

#MÉDIA

8. OLDAL

A TV ARCA

A LEHETETLEN NEM LÉTEZIK
– VALLJA TÓTH ALEXANDRA

#OKTATÁS

2. OLDAL

A VÁROSBAN MARADNI

KERESETT SZAKMÁKAT OKTATNAK
AZ ÓZDI SZAKKÉPZÉSI CENTRUM
TAGISKOLÁIBAN

#KÖZÉLET

10. OLDAL

TÖRETLEN NÉPSZERŰSÉG

TÖBB TUCAT PÓTSZÉKRE IS SZÜKSÉG
VOLT AZ EGYKORI BEMONDÓ
KÖZÖNSÉGTALÁLKOZÓJÁN

„A VÁROSBAN MARADNI”

FELELŐS DÖNTÉS A PÁLYAVÁLASZTÁSRÓL

„Hogyan tovább?” – tűnődhetnek el a végzős 8. osztályosok és szüleik a következő évben esedékes továbbtanulás előtt. A pályaválasztás mérlegelése korábban is hosszabb távra meghatározó, így nehéz feladatnak bizonyult, napjainkban ez talán még inkább igaz. Túl a középiskolai nyílt napokon, jelen írásunkban a kérdést a másik irányból közelítjük meg, s a munkaerő-piaci igényeket vesszük alapul. Az országos szinten kialakult szakember- és munkaerőhiány tekintetében korántsem mellékes annak figyelembe vétele, kikre van valójában szükség a magyar gazdaságban és mely szakképesítések birtokában könnyű a gyors elhelyezkedés, egy jól kereső pozícióban.

A kereslet és kínálat összhangja sokszor hiányzik egy-egy régióban, így a helyben elérhető lehetőségek pontos ismerete rendkívül fontos. Mit érdemes választani, mi, mire jó? – ez jelenti körképünk alapját, amely arra is enged következtetni: a lehetőségek és az ehhez hozzárendelt szakmai háttér helyben is adtak a tanulók előtt. A hiányszakmák körének folyamatos bővülése mindenekelőtt a jó szakember-utánpótlást sürgeti, amit már a kormányzat is felismert. Az Európai Szakképzési Hét és megannyi rendezvény által népszerűsíteni kívánt szakmák sürgős utánpótlást igényelnek, ehhez azonban leginkább a duális szakképzés működését szükséges az iskolák és a cégek érdekei mentén összehangolni.

mozó, ráépülő emelt szintű szakképesítésként elektronikai technikus végzettséghez juthatnak a diákok, akik előtt széles körű elhelyezkedési lehetőségek nyílnak meg a jövőben az elektronikai, illetve automatizált berendezéseket, robottechnikát alkalmazó iparvállalatoknál. Informatika ágazatban hasonló módon irodai informatikus, illetve műszaki informatikus végzettséggel kis-, közepes és nagyvállalat, intézmény, szervezet informatikáért felelős munkatársaként dolgozhat valaki, míg a szociális ágazaton belül a gyermek és ifjúsági felügyelő és házi időszakos gyermekgondozó, érettségire épülve pedig a szociális asszisztens elhelyezkedési lehetőségei leginkább a szociális, gyermekjóléti és

terem) minden ágazatban adtak az iskolában. A Gábor Áron Szakképző Iskola – főként a gépészet szakmacsoport területén – mára olyan szakmai kapcsolatokat épített ki megyehatáron kívül is, amely az arra érdemes diákokat megfelelő felkészültségű, az üzemi körülményekben is jártas hegesztővé, gépészttechnikussá, CNC-gépkezelővé képes kinevelni biztos elhelyezkedést és piacképes fizetést ígérve. A „hagyományos”-nak mondható ipari szakmák mára külön ösztöndíjjal elismertté váltak, miközben Ózdi és Ózd környéki cégek szinte azonnal foglalkoztatni tudnának az iskolában tanított, megfelelően motivált és dolgozni akaró asztalosokat, kőműveseket, villanyszerelőket és a következő tanévben – szintén külső igény alapján meghirdetett – épület- és szerkezetlakatosokat. Érdemes érettségit és szakmát is adó szakgimnáziumban is gondolkodni, hiszen mind a gépészet, mind a vendéglátóipar területén, 4+1 év alatt, az érettségivel megszerezhető szakmán (gyártósori gépész, illetve pincér) túl, akár technikus végzettség is szerezhető (gépgyártás-technológiai technikus, illetve vendéglátásszervező). A vendéglátás-turisztika szakmacsoport 3 szakképesítését (cukrász, pincér, szakács) az „Árpád településen” képezve megannyi álláslehetőség várja szerte az országban, míg az újdonságok között a szállásadó helyeken foglalkoztatott fogadós képzés említhető.

Az Ózdi Szakképzési Centrum városban működő tagiskolái mind nappali tagozaton, mind a felnőttoktatásban igyekeznek keresett szakképesítéseket oktatni. A Bródy Imre Szakgimnázium ennek megfelelően, a munkaerő-piac elvárásaihoz rugalmasan alkalmazkodva folyamatosan bővíti képzési kínálatát. Villamosipar és elektronika ágazatban az érettségivel megszerezhető középszintű szakképesítésként PLC progra-

gyermekvédelmi ellátás intézményeiben, a szociális és gyámügyi igazgatás területén váltak meghatározóvá napjainkban. Egészségügy ágazatban ugyanakkor általános ápolási és egészségügyi asszisztens, illetve ráépülő emelt szintű szakképesítésként gyakorló ápoló szakma szerezhető. Deklára Mariann tagintézmény-vezető szerint a gyakorlatorientált szakmai képzések infrastrukturális feltételei (pl.: demons-

Továbbtanulásban és a felsőoktatásba belépésben gondolkozva az Ózdi József Attila Gimnázium, Szakgimnázium és Kollégiumban oktatott két idegen nyelv, az emelt óraszámú képzések, a fakultációs lehetőségek lehetővé teszik azt, hogy a megfelelő eredményt elért diákok felvételt nyerhessenek az általuk választott felsőoktatási intézménybe. Új színfoltként jelent meg a képzések között a Honvéd Kadét Program

keretében indított katonai gimnáziumi osztály, ahol katonai alapismereteket tanulnak a diákok – emeli ki Tuza Ottó igazgató, hozzátéve, hogy a tanulmányok végén tett érettségi vizsgával lehetőséget kapnak arra a tanulók, hogy akár a rendvédelmi vagy katonai pályán folytassák tanulmányaikat. Utóbbira lehet példa a Nemzeti Közszerületi Egyetem, amely mára az egyik legkorszerűbb ismereteket nyújtó felsőoktatási intézménnyé vált. A gimnáziumi érettségi lehetőséget biztosít továbbá arra is, hogy a végzett diák két év alatt – ingyenesen – szakmát szerezzen, amennyiben nem kíván tovább tanulni. A korszerű szaktantermek, a megye egyik legkorszerűbb természettudományos laboratóriuma (JAGLab), a fakultációs órák, az emelt óraszámok és a tanórán kívüli foglalkozások révén a tanulók minden segítséget megkapnak céljaik eléréséhez. Az említett iskolákhoz hasonlóan, a Széchenyi István Katolikus Gimnázium és Szakgimnázium is mindent megtesz, hogy helyben

tartsa a fiatalokat. A nyelvi előkészítő évfolyammal rendelkező gimnáziumi osztálya mellett 3 szakmacsoportos (logisztika, ügyvitel, közgazdasági) szakgimnáziumi képzéseiben szintén szakma is szerezhető az érettségi vizsgabizonyítvány mellé logisztikai ügyintéző, ügyfélszolgálati ügyintéző, illetve pályázati-támogatási asszisztens képesítéssel. Dr. Benkőné Fehér Éva igazgató szavait összevetve a munkaerő-piaci kínálattal, rögtön szembetűnik például a logisztika területén tapasztalt megnövekedett kereslet; legyen az vállalkozási ügyintéző, irodai adminisztrátor, iratkezelő, vagy éppen tárgyi eszköz-nyilvántartó, míg a logisztikai vezetők bérezése minden régióban kiemelkedő megfelelő szakmai gyakorlat és karrierépítés után. Az egyházi intézmény erősségei között a vezető leginkább a nyelvtanítás erősségét (angol, francia, német), a kooperatív oktatási módszereket, a helyben elérhető nyelvvizsgaközpont igénybe vételét, valamint az

iskola modern informatikai és más szakmai felszereltségét említi. Emeljük ki még végül azokat a szakmai gyakorlatokat is, amelyeket külföldön, így Németországban, Szlovákiában, vagy Írországban tölthettek a SZIKSZI-sek a közelmúltban, segítve ezzel tudásuk gyarapítását.

Az ózdi középiskolák szakmai háttere, egyes tanulóinak elért és méltóképpen elismert eredményei, a nyomon követéssel igazolható módon jelen pillanatban betöltött pozícióik alátámasztják, hogy a városban működő intézmények felismerték a munkapiac változó igényeit, kapcsolathálójuk megfelelő és széles körű, volt diákjai akár diplomásként, akár jó szakemberként képesek öregbíteni tudásuk és végzettségük értékét, volt tanáraik, oktatóik hírnevét. Kiemelt feladatunk ezeket a fiatalokat helyben tartani, szakmai tapasztalataikat másokkal megosztani és számítani rájuk a város és környékén működő intézményekben, vállalatoknál.

Alabán Péter

MÚLTIDÉZŐ MÚZEUMI MOZAIKOK

A városi múzeum épülete impozáns. Apró parkon át vezet az út a bejáratig, viszonylag könnyen nyílik az ajtó, nyoma sincs az ódon, poros szagú világnak, a szocialista berendezéseket is kihajigálták, fölfrissült a dizájn. A hátsó rész ugyan fekete, nyilván hatalmas tűz lehetett erre felé mostanában, vagy mozdonyelemekkel borították a falakat.

A fogadóteremben pofás kis vitrinek, tablók és a modern kor technikai berendezései veszik körül a gondosan elhelyezett székeket, lassan benépesül a helyiség: helyi politikusok, nyugdíjasok, érdeklődő polgárok, néhány pedagógus, egyébkor a kínai falatozó környékén kampányoló poszt-politikai tényező, sajnálatos módon csak egy-két diák, s a fotósok hada. Pótszékeket is kell behozni, akár Luther idejében az egyetemen, ha hinni lehet a korabeli médiának.

A 21. századnak megfelelő prezentáció szem- és fültanúi lehetünk. A projektoron megjelenő diákon idézetek, tények, grafikonok, fotók, levéltárban a megfelelő pillanatban telefonnal fényképezett dokumentumok sorjáznak a Múltidéző történelmi klub szervezésében megvalósuló október végi programon. Az előadó, Alabán Péter történész (nem mellékesen jelen sorok írójának munkahelyi felettese, tehát ne várjon az Olvasó vitriolok kritikát...) lázasan várja, hogy a mozgókép is elinduljon, amíg őt méltatják néhány megszokott gondolattal. A szervező úr szerint példának okáért hamarosan doktor lesz, s már látom is magam előtt, ahogy fehér köpenyben és sztetoszkóppal a nyakában téblábol a Gábor Áron folyosón.

A videó mindenki, leginkább az előadó nagy meglepődésére elindul, de mit látok: idegen alak tesz-vesz az erkélyemen, rohannék ki, hogy mint Dugovics Titusz magammal rántsam a mélybe, mikor megjelenik a felirat, hogy 1992 és

'96, bár gyanús lehetett volna a sok norvég mintás pulóver és susogós melegítő a városi tévé korabeli felvételeinek kockáin, s gyárkémény is sokkal több volt, mint manapság.

Mikor már azt hinnénk, hogy valami matinén ülünk, jönnek az elmaradhatatlan idegen szavak, mint tranzitológia, meritokratikus, dezintegráció, re- és posztindusztrializáció, mintha a főiskolára ütem volna vissza, ahol ugyanilyen szürke zakós professzorok próbáltak belőlem is értelmiségit faragni, viszont kevesebb humorral és íróniával, s projektorjuk sem volt, de még egy megveszekedett képet sem mutattak, így tanultam én mondjuk a Machu Picchuról.

A fogalmak persze nem maradnak magyarázat nélkül, remek összefoglalót kapunk arról, hogyan változott az ózdi társadalom a rendszerváltozás sodrában, s az eddig kissé misztikus Rombauer-terv is világossá válik. Nem tisztem illeszmit eldönteni – ráadásul Don Tornak az ózdi kulturális élet fölvirágoztatásáért tett erőfeszítéseit is megüvegelem –, de ez az előadás a szabadegyetemre is beférne, nem lógna ki lefelé, pláne ha a csészealj-kutatókat vesszük alsó küszöbnek. Politikai hovatartozását félretéve járjon mindenki a múltidézős előadásokra és a szabadegyetemre, dörömböljünk a tudást szomjazva a kapukon, mint Botond bárdja Bizáncnál, már amennyiben tényleg oda...(vág)ta.

Az ózdi jelenről bemutatott számadatok és a tendenciák persze elkeserítőek. Ennek finoman csomagolva Alabán Péter történész is hangot ad. Aki tudja a megoldást, annak a trezorjában nyilván ott lapul a bölcsek köve is, mely előállításának harmadik fázisa értelmében – ezt a Wikipédia írja, s pusztán a gondolkodásra értem – a sötétség kivilágosodik...

Farkas Nándor

ÉVÉRTÉKELŐ 2017

KÉRDEZŐ

BALCZÓ MÁTYÁS

ÍRÓ, ÚJSÁGÍRÓ

VÁLASZADÓ

JANICZAK DÁVID

ÓZD VÁROS POLGÁRMESTERE

Harmadik alkalommal tartott évértékelőt Janiczak Dávid polgármester az Olvasó Színháztermében. A város vezetője szakított az előző két év hagyományával, és idén más formában számolt be a nyilvánosságnak az elmúlt tizenkét hónapban végzett munka eredményeiről. Ezúttal egy író, újságíró volt a beszélgetőpartnere, Balczó Mátyás személyében, aki főként a helyi politikai, közéleti és gazdasági témák kapcsán faggatta a polgármestert. Az ország másik végéből Ózdra érkező szakember sok olyan dologra rákérdezett,

ami közérdeklődés tárgyát képezte az elmúlt egy esztendő során. A lehallgatási botrány részleteivel indítottak, majd szóba került a városvezetés ellen irányuló demonstráció, az egymilliárdos tartalék felhasználása, az áthidaló hitelfelvétel, illetve a politikai programban tett ígéretek állása is. A beszámoló immár harmadik éve képezi részét annak a meghonosított új politikai kultúrának, amelynek célja a lakosság rendszeres tájékoztatása, a közéletbe való bevonása.

A Visszhang – terjedelmi korlátok miatt – csupán néhány téma kivonatát vázolhatja fel, szerkesztett változatban. Az Évértékelőről készült teljes televíziós felvétel elérhető az otv.eu oldalon a műsorok/események menüpontban.

Folyamatban lévő pályázatok

Ózd városa sikeresen pályázott uniós forrásokra, így összességében ez idáig közel két és félmilliárd forintot sikerült elnyernünk. Ellenzéki városként hatalmas eredménynek tartom, hogy Ózdra a jövőben ilyen jelentős támogatás érkezik. Felhasználásuk viszont kötött.

Zöldmezős ipari terület kialakítása

Erre a munkahelyteremtő hatással bíró pályázatra közel 400 millió forintot nyert el a város. Ez egy több mint húsz éves, több cikluson átívelő elmaradás, amelyet már jóval ezelőtt meg kellett volna valósítani, bízom benne, hogy ez még nem lesz késő. A befektetők számára előkészített, építésre alkalmas területet kell kínálnunk, ezt segíti az elnyert támogatás. A táblai temetővel szemben lévő terület zöldmezős ipari parkká való alakítása 2020-ra várható.

A városi piac felújítása és agrár-logisztikai fejlesztése

400 millió forintból újulhat meg a városi piac, ami az árusítók és vásárlók igényeit egyaránt kielégíti. A mostani piac egy szürke folt a város területén, azonban nagyságrendileg egy év múlva már egy 21. századi követelményeknek és előírásoknak megfelelő

terület kerül kialakításra. Bevételnövekedést és segítséget jelenthet azoknak a vállalkozóknak, östermelőknek, akik az ózdi piacon árusítanak. A várható mezőgazdasági térnyerésnek, ami a város egyik kitörési pontja is lehet, egy jelentős eleme ez.

Kerékpárutak és egyéb közlekedésfejlesztési beruházások

440 millió Ft-ot nyertünk, a megpályázott 550 millió Ft-osszezből, így a megvalósításhoz hiányzik az

rehabilitációjához, célja az ott élők felzárkóztatása. Előfeltétele a rehabilitáció építéssel járó részének, ami még nem került elbírálásra. Utak, lakóházak rendbe-tétele, parkolók kialakítása szerepel a pályázatban.

Szociális alapszolgáltatások infrastruktúrájának bővítése, fejlesztése

Több mint 90 millió forintos támogatást nyertünk. Ez a program az ózdi családsegítő szolgálat ingatlanjainak a fejlesztését biztosítja. Sok rászoruló igénybe

eredeti keretösszeg. A tervezési, előkészítési fázisnál tartunk, ahol folyamatban van a költségek csökkentése is. Várhatóan a jövő év első felében elindulhat a kivitelezés. Szimbiózisban kell haladnia a piacfejlesztéssel, hiszen vannak közös metszéspontok. A beruházás csomópontja, kulcspontja a Piac út – Sári út kereszteződésben, egy körforgalom kiépítése, amely az egész város közlekedését jobbra, gördülékenyebbé, biztonságosabbá teszi. Emellett készül egy olyan kerékpárút-hálózat a városban, amely É-D és K-Ny-i irányban összeköti a legfontosabb pontokat. Nemcsak a kerékpárral közlekedőket érinti, egyéb infrastrukturális fejlesztéseket is tartalmaz.

Újtelep-Kiserdőalja városrész szociális rehabilitációja

156 millió forintot nyert a város, a projekt megvalósítása már elkezdődött. Ez hasonló a Velence telep

veszi ezeket a szociális segítő szolgáltatásokat a városban. Az itt dolgozók jelentős életvitelbeli támogatást nyújtanak a hozzájuk forduló családoknak.

Köszö! Községi színterek fejlesztése

Ez az egyik legfontosabb pályázatunk, erre 400 millió forintot nyert Ózd városa, ami a fele az eredeti támogatási igénynek. Ezt a kisebb településeken már ismert pályázati formához, a Leaderhez lehet hasonlítani. A támogatást a helyi akciócsoport nyerte el, amiben vannak civil résztvevők, vállalkozók és egyéb más szereplők is. A támogatás lényege, hogy továbbpályáztatják a város civil szervezetei, vállalkozói között, így olyan dolgok valósulhatnak meg belőle, amelyek helyi elvárásokat és helyi ötleteket elégítenek ki. Ez valóban a közös érdekében, a köz igényeinek megfelelően történhet.

Meg nem szavazott fejlesztések

A megyei közgyűlésben is képviselő vagyok, a közgyűlés pedig tárgyalta a pályázatokat. A települési pályázatok beadása után azokat szakértők, szakmai szempontok alapján pontozták. A megyei közgyűlés döntés előkészítő bizottsága – amelyben csak kormánypárti képviselők kaptak helyet –, javaslatot tesz a döntésre. A betervezett javaslatokat nekünk képviselőknek, tényként lehetett megszavazni, azokból nem tűntek ki az elbírálás elvei, szakmai szempontjai. Egy csomagban voltak támogatott és elutasított pályázatok is, csomagoként akár 101 (!) település pályázata. Így nem volt lehetőség az özi pályázatokra külön voksolni. Felelős képviselőként, a döntés előkészítését nem látva, csomagban elutasított és támogatott pályázatokról egyben szavazni nem lehetett. Amikor a fejemhez vágják, hogy miért nem nyomtam gombot nyertes özi pályázatoknál, akkor én megkérdem tőlük, miért nyomtak igen gombot a Fideszes képviselők az elutasított özi pályázatoknál? De én inkább azt kérdezem meg, hogy miért nem elérhetőek egy megyei képviselő számára a döntések előkészítései, előzményei? Miért nem engedik a kormánypárti képviselők, hogy az ellenzéki képviselők is tisztán láthassanak? Az ülésen aggályaimat jegyzőkönyvbe mondtam, tájékoztatást nem kaptam, a szavazást, mint valami előre eldöntött kötelező mechanizmust végigvitték.

A csatornázás helyzete

Ózd városa kilenc éve nyerte el ezt a projektet, azóta várják az özdiak, hogy megvalósuljon. A tavalyi esztendőben alá kellett írunk egy konzorciumi megállapodást a Nemzeti Fejlesztési Programirodával, így ez a szervezet folytatja le a közbeszerzési eljárást. Így rajtuk áll az is, hogy mikor kezdődik el a kivitelezés. Annyit tudunk csak, hogy a legalacsonyabb ajánlat is majdnem a duplája annak, mint amit kiírtak. Az igazságügyi szakértő vizsgálata után a Kormány ráemelésére kell várunk. Amennyiben ez megtörténik, akkor elindulhat a beruházás.

Változtatás a kommunikációban

Nekem is, mint hibával is rendelkező, gyarló embernek, változnom, változtatnom kell. Például a társaimmal, a kollégákkal való hangnemen. Hangoztak el csúnya, trágár szavak az irodámban, amelyről titkos hangfelvétel készült olyan személy részéről, aki nem volt jelen. Voltak olyan beszélgetések, amelyekkel kollégákat is megbántottam, tőlük azóta elnézést kértem. Az embereknek vannak hibái, mindenkinek, nekem is, a hibákból tanulni kell, és én

dolgozom rajta, hogy jobb legyek. Időközben az Ügyészség kinyilatkoztatása által az is világossá vált, hogy a mai Magyarországon, a titkos hangfelvétel készítés, lehallgatás, hivatali helyiségben nem büntetendő.

Választási ígéretek

Sokszor felhánytorgatják – és már fél év után is megtették –, hogy a programom mikor fog teljesülni. Kicsit olyan ez, mint amikor egy fiatal házaspár tervez öt gyermeket, autót, családi házat, és már az első három évben számon kérné rajta a család többi

tagja, hogy miért nincs még meg minden. Mint ahogy az szerepel is a programban, és ahogy személyesen többször elmondtam a választáskor is, nem egy 4-5 éves választási programot írtunk. A címe, „Ózd, Magyarország mintavárosa”. Iránymutatás, terv, követendő út. Nyilván a laikus ember számára is érthető, hogy nem öt év alatt lehet végigmenni rajta, viszont el kell indulni az úton. Mi elkezdtük. A programból legszívesebben néhány olyan elemet kér számon az ellenzék, amit pontosan a magyar Kormány akadályoz meg, mint pl. a szélerőművek létesítése. A nagyobb dolgokhoz pedig jelentős változásra van szükség, ilyen például a kormányváltás is, hogy teljesülhessenek az özdiak álmai városukkal kapcsolatban. Mi, özdiak ezt a várost nem hagyhatjuk veszni, ezért nagyon sokat kell dolgozunk. Nemcsak nekünk, hanem a város valamennyi lakójának is. Ehhez kellene olyan gazdasági körülmények, amikre sajnos nem mi vagyunk hatással, ilyenek például a bérek. Már nem az a baj, hogy nincsenek munkahelyek, hanem az, hogy olyan alacsonyak a bérek, hogy abból egy normális, tisztességes nyugati színvonalú életet nem lehet tervezni. Ezért kormányzati szinten kell küzdeni, hogy biztosítsuk az emberek helyben maradását, és egy szebb jövőképet kínáljunk számukra.

Minden kollégámnak és nekem is megfeszített tempóban kell dolgozni. Emellett bízom abban, hogy politikai vagy gondolatbeli változások révén – bár az előbbi lenne a leghatásosabb – sikerül elérni azt, hogy tegyük félre a politikai csatározásokat országos szinten, álljon végre helyre a közélet. Úgy gondolom, hogy a munka az elsődleges, dolgozni kell. Aki nem tud segíteni, az legalább ne ártson, mert nem nekünk, hanem szeretett városunknak árt. Igyekezzünk közösen dolgozni Ózder! Minden özdit arra kérek, hogy támogassa a várost, és mindenkori vezetését, hiszen Önök nélkül nem lehet sikeres a közös otthonunk. Tudom és hiszem, hogy együtt nagy dolgokra vagyunk képesek!

VÁLTOZNAK AZ ÉVSZAKOK...

Ilyenkor, november végén már borzasztóan hosszúak az esték. Háromkor végzett a szakkörrel, kijavított még néhány dolgozatot, majd hazafelé indult. Amikor a boltból kijött, már sötét volt. Nem mond igazat az a kolléga – gondolta –, aki már nem a téli pihenőt várja. Mindig van egy szünet, amit várni lehet. Ha nagyon messze van, akkor a következő hónap elejét, a fizetés miatt, ha pedig még az is távolinak tűnik, akkor a péntek délutánt...

Amíg a konyhában tett-vett, fél fülle hallgatta, ahogy egy beszélgetős műsorban általánosítva beszéltek a pedagógusokról, mintha egylényegű társadalmi csoport lenne, ráadásul külön kaszt, amelyik az orvosokhoz hasonlóan le is nézi a többi embert, pláne a diplomával nem rendelkezőket. Ezen annyira földühödött, hogy a konyhapulthoz vágta a törölrongyot. Kikapcsolt minden médiumot, az egyedüllét leküzdésére azért behelyezett egy komolyzenei cédét, amit egyébiránt nem is kedvelt túlzottan. Kiengedte a fürdővizet, majd óvatos mozdulattal elhelyezkedett a kádban.

Egy órán át áztatta fáradt tagjait, közben végig az járt a fejében, hogy valóban külön kaszt lenne a pedagógus? Tényleg magasabb rangúnak tartják magukat a diplomával nem rendelkezőknél? Mert, hogy a társadalom, a politika nem helyezi őket magasabb polcra, sem anyagilag, sem erkölcsileg nincs megbecsülés, azt régóta érezte. A szülők sem úgy köszönnek, mint régen. Gyakran útszéli hangnemen beszélnek, ha a gyereket kell védeni. Nagyot fordult a világ.

Vivaldi néha megnyugtatta. Most úgy gondolja, hogy a kollégái is ugyanolyan emberek, mint a nagy átlag. Érző szívűek, néha esendők, olykor elesettek, gyöngék. De semmiképp nem lehet általánosítani, hogy: tanár. Hisz vannak családosok és egyedülállóak, boldogok és bánatosak, önzetlenek, akikre bármikor számíthat és olyanok is, akik csak az egyéni boldogulásukat nézik.

Közben kihűlt a víz. Engedett még egy kis forrót. Lehunyta szemét, s sorra jelentek meg a kollégák képeletei filmvásznán. A magányos farkas, aki mindig morog valamiért, s az utóbbi években gyakran néz a pohár fenekére. A mellette ülő hölgy épp az ellenkezője, soha nem inná egy korty alkoholt sem, segítőkész, egy rossz szava nincs senkire. Ott a mindig vidám, aki a legkisebb poénon is úgy kacag, hogy kicsordul a könnyre. A tanáriban az ő szomszédja a tökéletes megjelenésű, aki hetente jár fodrászhoz, s a legfrissebb divat szerint öltözködik, de vannak, akik meg azt várják, hogy bálábontás legyen a közelbi turkálóban.

Minden tantestületben van egy alacsony, aki ezt igyekszik kompenzálni törtetéssel, ordítózással, a gonosz magasak ritkábbak. Van, aki nem szereti a sportot, de ha a gyerekek elérnek valami eredményt a városi versenyen, azonnal posztolja a fészbucon. Ki hinné egy pedagógusról, hogy világga kürtöli a tanáriban, hogy otthon mikor volt utoljára szex. Egy másik rajongással mesél a párjáról, mikor rajta kívül már mindenki tudja, hogy fölszarvazták. S akkor még nem beszélünk azokról, akik a szemébe mosolyognak, de mikor nincs ott, azonnal kibeszélik.

Nevetve nyitotta ki a szemét. Minden hibájukkal együtt, most úgy gondolja, kedveli ezeket az embereket. Ha különbözőek is, ha nem is ért egyet mindig velük. Vivaldi néha tényleg csodákra képes...

Farkas Nándor

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12
13							14					
15						16			17			
		18			19			20		21		
22	23		24	25					26		27	
28		29		30					31	32		
33			34		35			36			37	
38				39			40					
S												!

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. A beküldendő első része. 13. Formálódik. **14.** Tanítási óra írásos tervezete. **15.** Forralt tejen képződő hártya. **16.** Súlyarány, röv. **17.** Verdi opera. **18.** Latin kettős betű. **19.** Belga folyó. **21.** National Urban League, polgárjogi szervezet röviden. **22.** PAN-... amerikai légitársaság. **24.** Szilágyi ... ifjúsági olimpiai és Európa-bajnok magyar úszó. **27.** Segéd munkás, röv. **28.** Előtag-ként jelentése barát. **30.** Gabonaféle. **31.** Germánium vegyjele. **33.** Meseíró Benedek. **35.** Fordított úr! **36.** Fényűzően díszes, gazdag. **38.** Magyar zeneszerző (1923-2006, György). **40.** Pedagógus.

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Görög betű. **2.** Gyilkolja. **3.** Magyar színész (Márk). **4.** Szarvával döf. **5.** Angol női név. **6.** ... Greco, görög származású festő. **7.** Ünnepeles beiktatás. **8.** Páros zsák! **9.** Voznyeszenszkij verseskötet. **10.** Gottwaldov cseh város mai neve. **11.** Dajka. **12.** Talponálló. **16.** Ízetlen, jellegtelen. **19.** ... Estefan többszörös Grammy-díjas kubai énekesnő. **20.** Saját, önnön. **23.** Környezet. **25.** Iráni autók jele. **26.** Sivatagi növény. **28. A beküldendő második része. 29.** Építőjáték. **32.** Tíz a köbön. **34.** Labdarúgókupa volt. **36.** Komárom megyei hegy ...-kő. **37.** A legmélyebb női hang. **39.** A múlt idő jele. **40.** Névleges.

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), vagy bedobható az épület bejáratánál elhelyezett postaládába a vízszintes 1. és a függőleges 28. sorok megfejtése. Beküldési határidő: december 14. (csütörtök). A borítékra, vagy a levelezőlapra kérjük ráírni: keresztretjtvény. A helyes megfejtést beküldők egyike értékes ajándécsomagot kap. A nyeremény átvethető szerkesztőségünkben, munkanapokon 8-16 óra között. Az 6. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Tíz éves az Ózdi Művelődési Intézmények. **NYERTES: FÁBIÁN NÓRA, ÓZD. NYEREMÉNYE 2 FŐ RÉSZÉRE SZÓLÓ SZÍNHÁZJEGY A MINISZTER FÉLRELÉP C. ELŐADÁSRA. NYEREMÉNYÉT AZ OLVASÓ JEGYPÉNZTÁRÁBAN VEHETI ÁT, MUNKANAPOKON 10-16 ÓRÁIG. GRATULÁLUNK!**

IMPRESSZUM

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT.
FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYVETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / DESIGN: MÁTÉ ISTVÁN

AZ ÉV ACÉLGYÁRTÓ VÁLLALKOZÓJA

Megyénk év acélgyártó vállalkozója díját vehette át Maximilian Aicher, az Ózdi Acélművek Kft. tulajdonosa a Miskolci Nemzeti Színházban. A Megyei Prima Díjátadó Gálán több kategóriában adtak át elismeréseket, amelynek kiemelt része volt a Vállalkozók Országos Szövetsége által alapított „Év vállalkozója” díj.

Nyolcadik alkalommal rendeztek Prima Díjátadó Gálát a Miskolci Nemzeti Színházban. A Prima Primissima Díj sikere a vállalkozói szféra figyelmét is felhívta az elismerés fontosságára. A gálaestet Ádám Imre a Vállalkozók Országos Szövetségének elnökhelyettese nyitotta meg, aki beszédében a vállalkozók alázatos munkájának fontosságát hangsúlyozta.

– „Egy vállalkozás attól sikeres, hogy olyan emberek építik, akiknek van elképzelésük a jövőről. Tudják azt, hogy mit szeretnének megcsinálni és végrehajtani, valamint megvan a végzettségük és tehetségük ahhoz, hogy egy vállalkozást beindítsanak. Fontos, hogy rendelkezzenek némi alaptőkével, amivel el tudják indítani a vállalkozásukat” – nyilatkozta Ádám Imre a Vállalkozók Ország Szövetségének elnökhelyettese.

Maximilian Aicher 1997-ben vette át az Ózdi Acélművek működtetését, amit az esztendő alatt sikeres betonacélgyártó üzemmé alakított át. Az üzletembert Ózd Város Önkormányzata jelölte a Vállalkozók Országos Szövetsége által alapított díjra. Janiczak Dávid polgármester és dr. Almási Csaba jegyző a díjátadó előtt baráti találkozóra volt hivatalos, ahol személyesen is gratulálhattak az év acélgyártó vállalkozójának.

– „Újra fejlődő pályára állította ezt a gyárat a válság után. A recesszió idején is megtartott minden dolgozót, illetve amikor nem is volt akkora a termelés, akkor is biztosította a fizetéseket az ózdi dolgozóknak. A jövőre tekintve pedig ő is a fejlődést tartja szem előtt és fejleszti is az Ózdi Acélműveket. Bízunk benne, hogy nagyon sokáig sikeres vállalkozásként fog működni Aicher úr cége Ózd városában” – nyilatkozta Janiczak Dávid, Ózd város polgármestere.

Az Ózdi Acélművek Kft. tulajdonosa büszke az általa elért eredményekre, elismerései pedig olyan bizonyítékok számára, amelyek azt igazolják, hogy jó úton halad. A jövőben szeretné továbbfejleszteni az ózdi üzemet.

– „Egy sikeres vállalkozás alapja természetesen a munkaerőben, a kollégákban és persze az ózdi kollégákban rejlik. A fejlődés egyik motorjaként külön kiemelném Bartha Imre ügyvezető igazgatónak a munkáját” – hangsúlyozta Maximilian Aicher, az Ózdi Acélművek Kft. tulajdonosa, ügyvezető igazgatója.

A cégvezetőt 2012-ben a város díszpolgára címmel is kitüntették, aki azóta is büszke erre és megítéssel tartja, hogy Ózd városa elismeri lelkiismeretes munkáját.

A rendezvényen az év acélgyártó vállalkozása mellett még másik nyolc kategóriában is adtak át elismeréseket. A Prima Primissima 2005-től területi Prima díjakkal egészült ki, amelyeket évenként ítélnek oda és megyéenként hárman nyerhetik el. Magyar Irodalom, Oktatás és Köznevelés, valamint Sport kategóriájában szálltak harcba a jelöltek. Idén a MÚÚT folyóiratot ítélték a legjobbnak, egy indiai származású szerzetes is átvehette a kitüntetést, valamint Rakusz Évát olimpiai ezüstérmes, háromszoros világ és többszörös Európa-bajnok kajakozót is elismerték.

A közönségdíjat, amelyet tavaly az ÓMI Zenés Színház társulata nyert el, most Csorba Piroska író, költő birtokolhatja.

„A LEHETETLEN NEM LÉTEZIK!”

– EZT VALLJA TÓTH ALEXANDRA,
AZ ÓVTV SZERKESZTŐSÉGVezetője

Ha néhány jelzővel kellene illetnem: az alapos, a kitartó, a következetes, a lelkiismeretes, a barátságos és a segítőkész mindenképpen benne lenne. Aztán, ha végiggondolom az elmúlt nyolc évet – hiszen szinte napra pontosan azóta ismerem – azt is leírhatom, hogy igazi csapatjátékos, aki mindenkire figyel, s aki jólélekkel segíti a másikat még akkor is, ha olykor neki is nehézségei akadnak. Aztán igaz rá az is, hogy ami a szívében az a száján, talán mindezek miatt is mondja nekünk estéről estére hitelesen az ózdi híreket. Nemcsak azért ismerik sokan, mert már több, mint egy évtizede a televízió arca, hanem azért is, mert közéleti ember lett, sportol és közösségi programokat szervez. Rá jellemzően, ez az interjú sem a szokásos módon készült. Leírtam a kérdéseimet, ő alaposan átgondolta a válaszokat, majd elküldte nekem e-mailben, s ezt írta mellé: „... ebből meg addig is szedd ki, amilyennek látsz!” Kiszedtem.

– Új időszámítás kezdődött az életedben akkor, amikor a helyi televízióhoz kerülél. Azeelőtt mivel teltek a hétköznapiak?

– A szakközépiskolát Ózdon végeztem, de a szomszéd településen Arlóban nőttem fel. Kereskedő családból származom, talán emiatt is vonzódtam a vendéglátás világához, hiszen a sulis elvégzése után rögtön ilyen területen helyezkedtem el. Általános iskolás koromban és azután is rengeteg térségi szavaló és prózamondó versenyen vettem részt. A Gábor Áronban Ipari Szakképző Iskolában működött egy úgynevezett „kulturális szakkör” GÁISZI néven, Béri László vezetésével. Először csak az iskolai rendezvényeken, majd a városi ünnepségeken is felléptünk zenés, szava-

lós, táncos előadásokkal. Egy ilyen alkalommal találkoztam Nagy Gyöngyvérrel, a televízió egykori szerkesztőjével, aki felhívta a figyelmemet arra, hogy bemondót keres az Ózdi Városi Televízió. Megpályáztam. Huszonötöt „indultunk” a pozícióért, a feladat egy televíziós bemutatkozás volt. A rólunk készült felvételekre szavazhattak a nézők sms-ben, az akkori kollégák pedig pontozták a megjelenést, a beszéd-készségét és egyebeket. Az összesített ponttáblázat nekem kedvezett, így elnyertem az állást.

– Hogyan emlékszel a kezdeti időszakra?

– Egy éven keresztül hétfőtől-péntekig az volt a feladatom, hogy napi egy órát a televízióban töltsék és elmondjam városunk lakóinak a híreket. Később az akkori főszerkesztő, Szerencsés János reklámszervezői feladatokkal bízott meg, három hónap próbaidővel, napi nyolc órás munkarendben. Éltam a lehetőséggel és végül megkaptam a határozatlan idejű munkaszerződésemet. Jártam a várost, hogy partnereket találjak és felkínáljam nekik a televízió nyújtotta hirdetési lehetőségeket, emellett pedig kapkodtam a szerkesztő kollégák telefonhívásait, akik jelezték, hogy kész az aznapi produktum és kamera elé állhatok.

– Mi változott az elmúlt években?

– Mi változott? Azt hiszem a kérdés egyszerűbb lesz, ha így hangzik: Mi nem? Amikor a Kecskeméti Televízió egykori főszerkesztője Bukovinszky Zsolt átpályázott Ózdra, fenekestül felforgatta az életünket, az enyémet biztosan. Számomra szokatlan lendülettel érkezett, amit hála istennek rám ragasztott. Egyébként sem vagyok „langyos víz”, de ha tolnak és húznak is egyszerre, akkor nem tudok

ellenállni és nem is akarok. A televízió viszonylag rövid idő alatt külsőleg és belsőleg is megújult és minden feladatban szívesen voltam partner, de nem csak én, hanem a többiek is. Támogattuk a törekvéseit. Csak azt vettem észre, hogy megszáporodtak a feladataim: hirtelen magazin-műsort vezettem a krónika mellett, valamint a reklámmal kapcsolatos dolgok is megsokasodtak.

– Ma már a műsorvezetésen túl szerkesztés, műsorokért vagy felelős, sőt néhány hete szerkesztőségvezető lettél, és felügyeled, tanítod a fiatalokat is.

– Ma már azt is csinálom, amit nem: műsort vezetek, híradós anyagokat készítek, sőt híradókat szerkesztek, de az újságban is írok. Feladataim igen sokrétűek. Az elmúlt időszak is számos változást hozott. Több, számomra kedves kolléga, de nyugodtan mondhatom barát távozott a televízió kötelékéből. Más utat választottak maguknak, mentek a szélrőzsa minden

irányába. Hiányuk fáj, de az új szerkesztőgárda „trenírozása” okán ezen nincs időm gondolkodni. A fiatalok feladták a leckét. Jól tudom, hogy nem egyszerű a dolguk. Tizenhárom év alatt rengeteget tanultam itt és bízom benne, hogy ezeket az ismereteket át tudom nekik is adni, viszont az utat maguknak kell kijárniuk. Fontosnak gondolom, hogy a saját tapasztalataikra építkezzenek. Míg év elején a legfiatalabbak közé tartoztam a cégnél, addig mostanra már az „öreg rókák” táborát erősítem. Azt hiszem, semmi nem történik ok nélkül.

– Mit jelent számodra a tévé?

– A nagymamám mindig azt mondta: „Kislányom, amíg fiatal vagy, csináld azt, amit szeretsz, később majd ráérsz pénzt keresni.” Szót fogadtam neki. A tévé nekem több mint munka, ez az életem. Van még valami, amit nagyon megtanultam az itt töltött évek alatt: „Mindegy hogyan érzed magad: kelj fel, öltözz fel és jelenj meg!”

– A munka után jön a sport: a futás, korábban a rúdfitness. Sőt nemcsak futsz, hanem versenyzel, gyakran dobogóra is állsz.

– Kriskovics Tamás operatőr kollégám unszolására négy éve lementem futni a stadionba és azóta sem bírtam abbahagyni

Tudod, amikor az ember rájön, hogy bármire képes csak akarnia kell, akkor arról nehezen lehet leállni. Ha történetesen ez az egészséghez és a fittséghez kapcsolódó dolog, akkor azt hiszem nem is kell. Sőt, a futás több mint sport. Sokan azt hiszik, hogy ez csak annyit jelent, hogy nyelvet lógatva eljutunk A-ból B-be. De mi tudjuk, hogy ez ezerszer több! Nemcsak egészség, jólét, öröm, szép lábak és karcsúbb alak, hanem emberi érték, de legfőképpen barátság. Itt nincsenek megyehatárok, vagy országhatárok. A „pályán” nincs különbség futó és futó között, ott mindenki egyenlő esélyekkel indul. Amikor először beléptem a stadionba azzal a szándékkal tettem, hogy le fogom futni a maratont. Idén augusztus hatodikán átléptem a célvonalát a 42,2 kilométeres távnak, míg október tizenötödikén – egy hirtelen ötlettől vezérelve – szintén megküzdöttem vele, viszont itt már egy egész órát javítottam az időmön, vagyis sikerült 4 óra 29 perc alatt teljesítenem a feladatot. Számomra sokat jelentett, hogy itt megdöntöttem a 20 és 30 kilométeres rekordomat is. A versenyek számomra öngazolások, elsősorban magamat megyek legyőzni, aztán néha sikerül mindenki mást is.

– A szakma és a szabadidő összekapcsolódásának köszönhetően a közösségi élet szervezője is lettél a városban.

– Körülbelül egy éve csatlakoztam az Ózdi Teknőc Futó Club lelkes csapatához, a tagok segítségével és a munkámnak köszönhetően sikerült kétszer is megszervezni az Ózdi Futónapokat, amely egy remek közösségi rendezvénné kerekedett. Rengeteg pozitív visszajelzést kaptam ezzel kapcsolatban. Sajnos idén nem sikerült megvalósítani a programot, de ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy később nem lesz ilyen. Most a Mikulásfutást tervezzük. Persze a versenyeken sem tudok kivetkőzni önmagamból, ott is lételemem a kommunikáció. Szinte mindig szerzek új ismerősöket.

– Mi a következő cél akár a munkában, akár a sportban?

– Hmmm. Ez jó kérdés. Világéletemben hagytam magam sodródni. Megláttam a lehetőséget és általában éltem vele. Alkalom bárhol és bármikor adódhat. Nem szoktam megállni, mindig megtalálom a testhez álló feladatokat és kihívásokat. A munkámban elég rövid távú céljaim vannak mostanában, sikeresen megoldani a következő napot. Szeretném derékfájdalom nélkül újra kezdeni a rúdfitnesszt, úgyis jön a tél és kint hideg lesz. Fogok még többet is futni, mint a maratont.

„KORHATÁRTALANUL” ENDREI JUDITTAL

Az idősebb generáció tagjai még jól emlékeznek rá, hiszen a televízió képernyőjén keresztül csaknem minden nap beköszönt otthonaikba szép magyarsággal, kedves hangjával ismertetve a műsorokat. Később már nemcsak bemondóként, hanem szerkesztő-műsorvezetőként is láthattuk-hallhattuk őt. Habitását, személyiségét, stílusát egy ország imádta, több mint két évtizeden át emblematikus alakja volt az egykori köztelevízióknak. Bája, nőiessége azóta mit sem változott, lénye ma is derűt és harmóniát áraszt magából. Minderről személyesen is meggyőződhetek az itt élők, hiszen Endrei Judit nemrég fél napot töltött Ózdon.

Először a Városi Televízió stúdiójának volt a vendége, ahol Bukovinszky Zsolt ügyvezető-főszerkesztő hosszabb beszélgetést készített vele. Ezt követően a Nemzeti Filmtörténeti Élményparkba látogatott el, ahol személyre szóló tárlatvezetés keretében megtekintette az intézmény látványosságait, majd a Városi Könyvtárba vezetett az útja. Ott teltházasan nézősereg várta, hogy találkozhasson az egykori tévés-sel és megtudják, hogyan alakult azóta az élete és mivel foglalkozik mostanában.

„Teszem a dolgom, hogy jól érezzem magam a világban. A húgommal együtt a szüleimtől olyan útravalót kaptunk, hogy ne csak a szűkebb környezetünk számára legyünk hasznosak, hanem tágabb körben is. Tehát, ha én könyveket írok, járom az országot, előadásokat tartok és érdeklődnek iránta, akkor jól végzem a dolgom. De ezt nem azért teszem, hogy „jaj, én még itt vagyok és

tessenek rám emlékezni”, hanem azért, hogy nyújthassak valamit az embereknek. A televízió egy zárt világ, a bemondó pedig nagyon magányos műfaj képviselt. Számomra akkor tárult ki a világ, amikor 1998-ban kiléptem ebből. Nagyon sokfelé eljutok a könyveim és a múltam által és olyan jó belenézni a rám

Nagyon működött bennem a megfelelési kényszer, valószínűleg iskolaigazgató anyukám és szigorú apukám tette rám ezt a terhet. Az esélytelenek nyugalmával mentem el a meghallgatásra, ahol Fischer tanár úr azt mondta, hogy csúnya vagyok, nem beszélek szépen, mégis

írányuló szemekbe, tekintetekbe. Korábban csak a kamerába kellett beszélnem, de a közönségtalálkozókon ma már személyesen is megtapasztalhatom a felém áradó szeretetet. Soha nem készültem tévés pályára, nem jutott eszembe, hogy könyvet írjak, vagy hogy kommunikációs tréner és mediátor legyek. Inkább úgy fogalmazok, hogy lehetőségeket kaptam az élettől és éltem is vele. A félénk tisztanyői kislány, aki egykor voltam, sokat változott.

megpróbál valamit kezdeni velem. A szigorával, a szeretetével, a tanácsaival csiszolt rajtam és megálltam a helyem egy olyan közegben, ami végtelenül idegen volt a számomra és ezért hálával tartozom neki. Szerencsém volt, hogy olyan emberek vettek körül, akik bíztak bennem, feladatokat adtak nekem, így később lubickolhattam a bemondófülkén kívül és csapatban is dolgozhattam. Megtanultam a tévés szakmát, rutint szereztem,

tudatossággal végeztem a munkámat, de valójában soha nem tudtam feloldódni a fővárosi életben. Szentendrén találtam meg azt a léptéket, ahol jól érzem magam, ott telepedtem le. Aztán eljött a felismerés, hogy már egyre kevesebb feladatot kapok, de nem akartam a csodára várni, ezért lépnem kellett. Volt bennem kellő energia, tudás- és tanulásvágy és a húgom is erősített abban, hogy soha nem késő újrakezdeni. Életpályát módosítottam, váltottam és a lányaim születésén kívül ez volt életem legjobb döntése, amit soha nem bántam meg."

Kulturális programokat szervezett, megírt 7 könyvet, elindította a Korhártalanul Egyesületet, klubéletet irányít, sokat utazik, jó tanácsokkal látja el az 50+-osokat és fiatalokat

meghazudtoló energiával mindig csinál valamit. Azt vallja, hogy minden életkornak megvan a maga szépsége, és a korabelieket is arra biztatja, hogy akár 50-en túl is megvalósíthatják az álmaikat.

„Szeretem a koromat és azt, hogy én dönthetem el, mire szánok időt. Az aktív idősödés legnagyobb értéke a döntési szabadság. Nem siránkozom, aktívan töltöm a mindennapjaimat, egészségtudatosan élek, sokat

utazom, élményeket gyűjtök. Nagyon szeretek olvasni és kommunikálni, de az írás nehezebben megy, rá kell érezni az ízére. Nem a spanyolviaszt találtam fel, csupán kerek megközelítéssel írok erről a korról. Aki elolvassa, az rájön, hogy ő is ugyanúgy érez, ugyanabban a helyzetben van és megerősítést kap, nekem pedig öröm, hogy részese lehetek ennek."

Kovács Krisztina

NŐI LAPOZÓ – A NŐI LÉLEKRŐL, NEM CSAK NŐKNEK

Idén is felháborodva vettem tudomásul október végén, hogy a bevásárlóközpontokban már karácsony van. Most november eleje van, így én is beláttam, hogy ideje elkezdni az adventi készülődést, meg úgy általában a karácsonyt is, mert most nem akarom, hogy kapkodás legyen a legszebb ünnep. Mint ahogyan mindig is szokott lenni.

Óriási örömmel vettem meg a legelső szembejövő segítséget, egy újságot, ami valódi támaszt ígért, benne egy naptárral, szoros időbeosztással, hogy az olyan szétszórt embereknek mankót nyújtson az idő ellen.

November 11. – egyél a Márton napi menüből – na ja, ezt elbuktam, már csak azért is, mert két rohanás között nem vettem libát. De nem keseredtem el, hiszen ez még az eleje, messze van még december.

November 12. – családi kirándulás és beszélgetés, ki mit szeretne a fa alá – ismét buktam, helyette levest főzök, nem libából, mert ugye az nincs, és a beszélgetés is elmarad, és hideg is van. Ellenben rohanok A-ból B-be, hogy a kollégista nagylány mindent megkapjon a visszautazás előtt. Remélem, ezen még nem múlik a karácsony.

November 13. – na legalább ezt tudom teljesíteni, de csak azért, mert az okos naptár a hétfőt egyszerűen elfelejtette.

November 14. – tervezzük meg a dekorációt, határozzuk meg a színeket – lázasan feltúrom a lakást, és közben tombolok, mert nem találok a karácsonyi dekorációt. Hihetetlen mi minden el tud tűnni 51 négyzetméteren. És a lapzártáról is majdnem lemaradok!

November 15. – jelentkezünk be a fodrászhoz, kozmetikushoz – csak remélni tudom, hogy erre még jut idő, s mivel nem akarok kockáztatni, ezt a lépést kihagyom, viszont ellenőrzöm a jó öreg hajszárítót, és a sminkes cuccaimat is leltárba veszem.

November 17. – menjünk moziba a barátnőikkel – hoppá, ez tényleg használható ötlet, csak az a baj, hogy csúnyán néznek rám otthon, mégis mit képzelek én, hogy ebben a nagy hajtásban szabadnapoltatom magam a mosásból, pláne a főzésből!

Fodrász, kozmetikus, barátnős találkozó mozival fűszerezve, adománygyűjtés, ablakpucolás, ajándékbeszerzés, dió-mogyoró körút, madárles, a menü megtervezése...Na itt szakadt el a cérna, és még mindig november van!

A naptár repül, én pedig karikás szemekkel inkább megiszok egy csésze kávé, és szomorúan konstatalok: idén sem fog simán menni a karácsony!

B. Zsóka

Ismét nagy megmérettetésen vannak túl a Fiedler Ottó Sport Egyesület fiatal tehetségei. A Jövő Bajnokai Program keretében a legjobb utánpótlás egyesületek a budapesti Tüske uszodában mutathatták meg, hogy mit tudnak. Városunkat négy fiatal képviselte a tíz régiót magába foglaló erőpróbán.

Korábban a Chorzów-i nemzetközi verseny után Kis Gergő olimpikon úszó azt mondta, hogy nagyon sok munka vár még rájuk, ám az elért sikerek is azt bizonyítják, hogy jó úton haladnak. Az újabb erőpróba után is nagyon elégedett a gyerekek teljesítményével, hiszen az alapozás egy ilyen korai szakaszában is annyira fel tudtak pörögni a versenyre, hogy mindenki közel került az egyéni legjobb eredményéhez.

– A Chorzów-i verseny óta rengeteget edzettünk és úgy gondolom sok dologban fejlődtek a gyerekek. Nagy öröm, hogy ezen az össz-régiós bajnokságon szerepeltünk, hiszen itt az ország legjobb utánpótlás versenyzői mérik össze erejüket. Megmondom őszintén engem is meglepett, hogy ennyire kimagasló idők születtek. Rengeteget dolgoztunk a gyerekekkel a verseny előtti héten, nagyon sokat úsztak, tornáztak és több időt töltöttünk el a konditeremben is. Összességében minden elismerésem az övék, nagyon jól teljesítettek a kicsik.

A versenyen városunk fiatal úszói igen eredményesen szerepeltek. Forgács Bence 100 méteres hátúszásban a második helyen végzett.

– *Nagyon jól sikerült a verseny, az egyéni legjobbjainkhoz közeli időket sikerült úszni. Bár még csak az alapozásban vagyunk, nagyon várom a következőt.*

A fiatalok nagyon lelkesen készülnek a következő megmérettetésre, hiszen számukra csak nemrég kezdődött a szezon. Gyöngyösi Bianka a 100 méteres hátúszásban jeleskedett.

– *Jól éreztem magam a verseny alatt, jól jött ki a lépés. 100 hátton a harmadik lettem és ami fontosabb, nagyon jó idővel. Remélem a versenyidőszakban is sikerül hasonlóan jól teljesíteni és ott leszünk a mezőny elején.*

Czene Réka és Czene Janka a 11 évesek mezőnyében bizonyíthattak 100 méteres hátúszásban. Réka a második, Janka pedig a negyedik helyen ért célba. Mindketten elégedett voltak a teljesítményükkel és örültek neki, hogy olyan híres úszókkal is találkozhattak Budapesten, mint Verrasztó Dávid, Kozma Dominik, Kapás Boglárka vagy Darnyi Tamás. A fiatalok az élményeken túl különböző sportszerekkel is gazdagabbak lettek a Tüske uszodában. A hátizsákokban minden olyan felszerelés megtalálható, amit egy úszó a napi edzések során hasznosítani tud.

A fiatalok fő erőpróbája idén a IV. Pro Agria Cikluszáró Úszóverseny Egerben, ám addig sem maradnak kihívások nélkül a gyerekek. December elején Miskolcon mérhetik össze tudásukat a kortársakkal.

Mihály Bence

# PALETTA		Kulturális programok
DEC. 01.	Beatles kiállítás	Múzeum
DEC. 01.	Mikulásváró játszóház	Olvasó
DEC. 04.	Mikulás várás Olaffal a hóemberrel – interaktív show	Olvasó
DEC. 08.	Mézeskalács kiállítás és adventi játszóház	Városi Könyvtár
DEC. 12.	Idősek karácsonya	Olvasó
DEC. 15.	Adventi Játszóház	Olvasó
DEC. 18.	„Csillagszóró” – ajándékműsor	Olvasó
DEC. 19.	Origami kiállítás	Olvasó
DEC. 20.	Zeneiskola hangverseny	Olvasó